

Frații Grimm

ALBĂ-CĂ-ȚĂ-ȚĂ

Frații Grimm

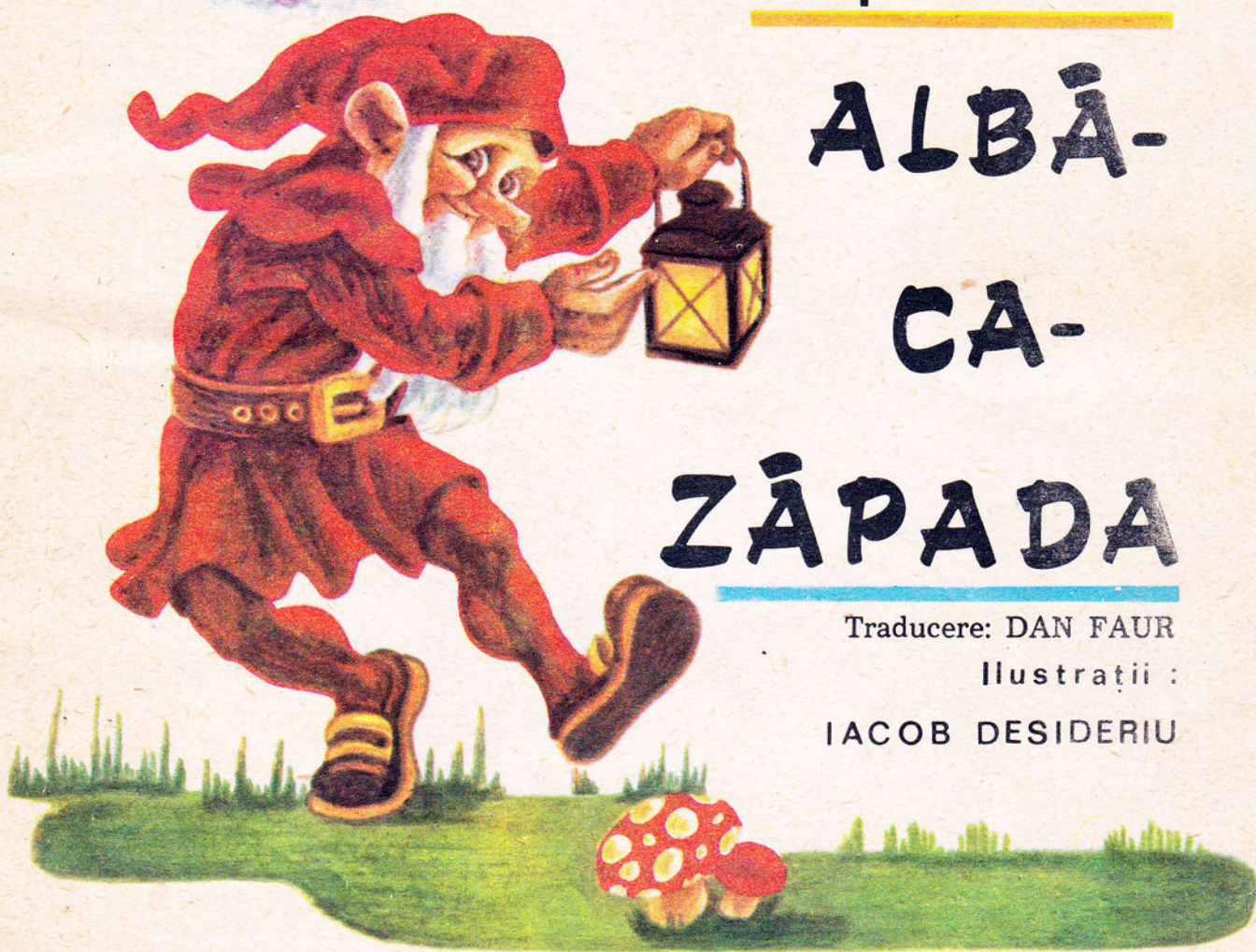
ALBĂ-
CA-

ZÂPADA

Traducere: DAN FAUR

Ilustrații :

IACOB DESIDERIU

EDITURA ION CREANGĂ-BUCUREȘTI

1982

ALBĂ-CA-ZĂPADA

Text după
FRĂȚII GRIMM

● A fost odată o împărăteasă frumoasă și bună. Într-o iarnă, pe cînd cosea ea liniștită, aruncîndu-și ochii pe fereastră și văzînd ninsoarea, se gîndi : „Ce n-aș da să am un copil alb ca zăpada și cu părul ca abanosul”.

● Și așa a fost. Dar după ce se născu Albă-Ca-Zăpada, mama ei muri. Iar împăratul își luă altă soție. Și era și împărăteasa aceasta frumoasă, dar trufașă și fără suflet.

● Avînd maștera o oglindă fermecată, de cîte ori se uita în ea, întreba : „Oglindă, oglinjoară, cine e cea mai frumoasă din țară ?” Într-o zi oglinda îi răspunse :

*„Frumoasă ești, crăiasă, atîta de frumoasă,
Dar Albă-Ca-Zăpada e mult mai luminoasă“.*

De invidie, împărăteasa îi ceru unui vînător s-o ia pe fată, s-o ducă în pădure, s-o omoare, iar ca mărturie că i-a îndeplinit porunca să-i aducă inima Albei-Ca-Zăpada.

● Copila ceru îndurare vînătorului, care-i cruță viața. El omorî un pui de mistreț, îi luă inima și i-o duse împărătesei, spunînd că i-a îndeplinit porunca.

● Rămasă singură în codrul pustiu, Albă-Ca-Zăpada rătăci ziua întreagă pînă-n amurg, cînd dădu de o căsuță.

● În căsuță toate lucrurile erau mici-mititele, dar curate și bine orînduite. Pe masă stăteau farfuriile și tacîmurile, de asemenea mici. Sărmana fată ciuguli cîte ceva din mîncare, apoi se culcă în cel mai mic pătucean și adormi.

● Cînd veniră cei șapte pitici de la lucru, căci a lor era căsuța, se tot minunau : „Cine a stat pe scăunelul meu ?” „Cine a mîncat din talerul meu ?” „Cine s-a culcat în patul meu ?” Pîna în zori, piticul cel mic dormi cîte un ceas în pătucul fiecărui pitic.

● În zori, cînd se trezi Albă-Ca-Zăpada, le povesti necazurile ei, iar piticii o rugară să rămîna în căsuța lor, să le facă de mîncare și curățenie. O mai sfătuiră să se ferească de mașteră și să nu deschidă nimănui ușa.

● Maștera, între timp, luă iar oglinda și întrebînd-o cine e mai frumoasă, oglinda îi răs-punse :

*„Frumoasă ești, crăiasă, atîta de
frumoasă,
Dar Albă-Ca-Zăpada, la cei pitici
acasă,
E mult mai luminoasă“.*

● Împărăteasa, mînioasă, luă înfățișarea unei bătrîne negus-torese și ajunse la ușa piticilor, unde o încîntă pe fată să cumpere o cingătoare. Și cînd îi strînse mijlocul, îi tăie răsufierea, de o lăsa pe copilă ca și moartă și plecă.

● Cînd veniră piticii se spe-riară, o ridicară pe Albă-Ca-Zăpada de jos, îi tăiară cingă-toarea, iar fata învie.

● Oglinda îi dădu iar de știre împărătesei că fata trăiește

și maștera își schimbă iar înfățișarea și luă cu ea un pieptene otrăvit.

● Albă-Ca-Zăpada, după cum o sfătuiră piticii, n-o primi. Dar maștera o momi cu vorbe dulci și-i puse pieptenele în păr.

● Când veniră piticii și o văzură zăcînd, îi luară pieptenele din păr și fata își reveni.

● Ei, dar cînd află haina de împărăteasă că Albă-Ca-Zăpada trăiește, clocoti de mînie. Închipui un măr : verde pe o parte și roșu pe alta, și otrăvit.

● Se prefăcu în babă și veni la căsuța piticilor arătîndu-i-l Albei-Ca-Zăpada. Ca să-i risipească neîncrederea, maștera

mușcă din partea nerumenită a mărului. Fata nu apucă să înghită însă decît o îmbucătură și căzu fără suflare.

● În fapt de seară, cei șapte pitici o găsiră pe Albă-Ca-Zăpada moartă. Plîinseră cu jale mare și nu se îndurară s-o îngroape, ci îi făcură un sicriu de cleștar, în care o așezară cu grijă.

● Trecînd pe acolo un prinț și văzînd-o pe Albă-Ca-Zăpada, se simți cuprins de frumusețea ei ca o vrajă. Și piticii se îndurară de rugămințile lui și-i dădură sicriul cu fata moartă.

● Dar unul din slujitorii care purtau prețioasa povară se împiedică, și din zdruncinătură sări bucățica de măr din gîtul Albei-Ca-Zăpada, iar ea învie.

Prințul îi povesti copilei toate cele întâmplate și-i ceru să-i fie soție. Albă-Ca-Zăpada primi cu bucurie.

● Prințul o duse pe Albă-Ca-Zăpada la castelul său, înconjurată de alaiul bucuros al piticilor.

● Și se făcu o nuntă ca-n povești, iar Albă-Ca-Zăpada și prințul trăiră mulți ani fericiți, și dacă n-or fi murit mai trăiesc și astăzi.

● Iar maștera, de ciudă, își luă lumea în cap și se pierdu în codru.

EDITURA ION CREANGĂ

BUCUREȘTI, 1982

Redactor: GEORGETA PĂSĂRIN — Tehnoredactor: AURICA IORDACHE

Dat la cules: 21. XI. 1981. Bun de tipar: 25. II. 1982. Apărut: 1982. Comanda nr. 2036. Coli de tipar: 3,25.

Tiparul executat sub comanda nr. 503. la Întreprinderea Poligrafică „Crișana”, Oradea, str. Moscovei nr. 5.
Republica Socialistă România

Lei 8,25

<http://cartilecopilariemele.wordpress.com>

EDITURA ION CREANGĂ